

Af Claus Raasted, leder af Rollespilsakademiet

500-året for reformationen står for døren, og det er tid til at fejre, tænke og perspektivere. Hvad var reformationen? Hvad betyder den i dag? Og vigtigst af alt – har vi brug for en ny reformation, eller bliver kirken reformeret løbende?

Stiller man den slags spørgsmål i et lokale fyldt med teologer, får man nemt sat gang i en livlig debat. Langt sværere er det, hvis man stiller de samme spørgsmål til en flok konfirmander. Nogle er måske interesserede, men fra de fleste vil man høre et simpelt modspørgsmål: Hvad rager reformationen os?

Som formidlere af kirkeligt stof bliver vi nødt til at gøre noget for at gøre vores budskaber vedkommende. Vi skal engagere og involvere ungdommen, hvis vi vil nå ind til dem.

Noget, som er gældende for alle mennesker, er, at der er forskel på at lytte og være med. Der er forskel på at se på og deltage. Moderne unge mennesker er vant til kreativ udfoldelse og medskabelse (co-creation).

Unge medskabere

Unge i konfirmandalderen i dag udfolder sig kreativt mange gange dagligt. Et post på twitter som verden kan læse. En statusopdatering på facebook som viser en tydeligt kurateret virkelighed. En selfie med et underfundigt hashtag på Instagram. Det er alt sammen kreative eksempler på steder, hvor de unge udtrykker sig.

I dag er en hvilken som helst nårig både filminstruktør, fotograf, trendsætter og medskaber. Nutidens unge vil gerne både kristendom og store spørgsmål. Det kræver bare, at de bliver engageret og får lov til at være medskabere.

Og det er sådan, vi når dem. Ved at lade dem deltage frem for at være passive. Ved at opdatere vores udtryksformer så de passer til nutiden. Et computerspil, hvor man spiller Jesus, ville utvivlsomt have bredere appeal hos konfirmanderne end en slavisk gennemgang af Bibelen.

Det er her, rollespil kommer ind. Rollespil handler i bund og grund om at være med frem for at se på. Det handler om at sige »Hvad nu, hvis?« og se, hvad der sker. Vi ved, hvordan fortællingen om den sidste nadver udspillede sig. Men hvad nu, hvis det hele var gået lidt anderledes? Hvad nu, hvis Jesus var blevet benådet? Hvad nu, hvis alle på jorden tilhørte samme religion?

Når rollespil og reformation er gode sammen, er det fordi rollespil sætter deltagerne i andres sted og giver dem nye perspektiver på tilværelsen. Om de påtager sig rollerne som Luthers venner, der forsøger at tale ham fra at slå de 95 teser op i Wittenberg, eller spiller tyske fyrster, der kynisk overvejer fordele og ulemper ved at konvertere til protestantismen, så skaber oplevelserne refleksion og nye tanker.

Det kan handle om, hvad som helst, og det er forholdsvist nemt at skabe noget nyt eller ændre på noget eksisterende. Rollespil har fordelene af at være interaktivt, fleksibelt og skalérbart. Det aktiverer alle fem sanser og giver nogle kropslige oplevelser, som ender som stærke minder.

Sådan laver man et rollespil

Det behøver ikke engang være så kompliceret. Et af de simpleste konfirmandrollespil, vi har lavet i Rollespilsakademiet, handler om symboler. Oplægget er simpelt. Korset skal ud! Det er for lidelsesfuldt og gammeldags, og den nyvalgte Pave (i fiktionen – ikke i virkeligheden!) har besluttet, at der skal nye boller på suppen. I rollespillet spiller konfirmanderne unge kunstnere fra hele verden, som er blevet bedt om at komme med et nyt symbol til den katolske kirke. Først får de en briefing fra pavens særlige udsending, og dernæst går de i gang med malerpensler og lærreder. Imens går udsendingen rundt og spørger ind til værkerne.

Når den kreative fase er færdig, bliver kunstnerne bedt om at præsentere deres symboler og forklare, hvorfor de har valgt dem. Derefter følger en afstemning – udsendingen vil helst ikke tage ansvaret selv – og når et symbol er valgt, bliver de resterende kunstnere bedt om at sværge, at guddommelig inspiration var til stede. Rollespilsdelen slutter, og der bliver diskuteret og perspektiveret.

Selv et så simpelt rollespil kan på en indlevende måde sætte nogle ting på dagsordenen, som ikke nødvendigvis er tydelige. Spørgsmål bliver hurtigt til debat og til flere spørgsmål. Hvem har egentligt bestemt, at korset er kristendommens tegn? Hvad signalerer det, og passer det sammen med det, kirken gerne vil? Er der nogle af konfirmanderne, der bedre kan lide det nye symbol end korset? Hvilke andre symboler findes i kristendommen, og hvad betyder de? Kunne paven overhovedet gøre det, som foregår i rollespillet? Og hvordan ville protestanterne reagere, hvis det skete?

Rollespil er ikke nødvendigvis vanvittigt effektive til at formidle fakta og historier. Men de er fantastiske til at formidle stemninger, ritualer og empati og give folk lyst til at lære om fakta og historier. Og de er især fantastiske til at skabe debat og refleksion – og det er ikke et tosset sted at starte, når man har med unge mennesker at gøre.

Se mere om rollespilsakademiet her:

[www.rollespilsakademiet.com]

Rollespilsakademiet

Rollespilsakademiet er tildelt tilskud fra puljen af samfundsmæssige aktiviteter i forbindelse med Reformationsjubilæet til udvikling af et rollespil. De udvikler et landsdækkende rollespil, hvis ide er at skabe en interaktiv formidling af reformationens samfundsmæssige konsekvenser til særligt unge og yngre mennesker.